

„Ja temu, który pragnie, dam pić darmo ze źródła wody życia.” (Ap 21,6)

Tegorocznym hasłem Ekumenicznych Dni Biblijnych są słowa zaczerpnięte z Księgi Apokalipsy św. Jana Apostoła, Teologa i Ewangelisty: „Ja temu, który pragnie, dam pić darmo ze źródła wody życia.” (Ap 21,6).

Słowa te wypowiada „Ten, który siedzi na tronie” (Ap 21,5) Jezus Chrystus, „Alfa i Omega, Początek i Koniec” (Ap 21,6). Obietnica daru ze źródła wody życia wprowadza w wizję Niebiańskiego Jeruzalem. Anioł zaprasza Apostoła: „Chodź, ukażę ci Pannę Młodą – Małżonkę Baranka” (Ap 21,9), po czym roztacza przed nim widok miasta o dwunastu otwartych na oścież bramach, w którym „świątynią jest Pan, Bóg Wszechmogący i Baranek” (Ap 21,22). Tym miastem ma być Kościół, jeden, święty, powszechny i apostołski, w którym nie ma waśni ani podziałów, a zjednoczeni w różnorodności chrześcijanie będą radować się „rzeką wody życia, lśniąca jak kryształ” (Ap 22,1). Takie jest pragnienie Jezusa dotyczące Jego Kościoła, „aby wszyscy byli jedno, jak Ty, Ojczy, we Mnie, a Ja w Tobie” (J 17,21).

To samo pragnienie ożywia nas, chrześcijan różnych Kościołów i denominacji, tradycji i obrządków. Jezus Chrystus przychodzi do nas takich, jakimi jesteśmy, aby napoić nas „darmo ze źródła wody życia”. On sam najlepiej wie, czym jest dramat pragnienia. Doświadczył go na krzyżu, gdy w godzinie agonii, „aby się wypełniło Pismo”, wypowiedział słowo „Pragnę!” (J 19,28).

I my dzisiaj, doświadczając dramatu podziałów i konfliktów, wołamy do Niego: „Pragnę!” On zaś przychodzi do nas ze swoim Słowem, aby i w naszym życiu „wypełniło się Pismo” (J 19,28). Jezus poi nas wodą życia, która wypływa ze źródła, jakim jest Biblia. Franciszek, biskup Rzymu, zachęca, „aby Słowo Boże było coraz bardziej czczone, znane i rozpowszechniane, aby poprzez nie można było lepiej zrozumieć tajemnicę miłości, która wypływa z tego źródła miłosierdzia” (Misericordia et misera, 7). Tak, to właśnie Słowo Boże jest dla nas źródłem miłosierdzia. W tym samym duchu wypowiedział się pięćset lat wcześniej Marcin Luter: „Ewangelia jest ową radosną wieścią i zwiastowaniem pełnym pociechy, które ani nie oskarża, ani nie budzi lęku, (...) [jest] pokrzepiającym zwiastowaniem o łasce i życzliwości Bożej, uzyskanej przez zasługę Chrystusa” (O Zakonie i Ewangelii, 6).

Obdarzając nas wodą żywą swojego Słowa, Pan wzywa nas, abyśmy odpowiedzieli Mu naszym życiem. Śledząc relacje o uchodźcach i migrantach, którzy przybywają do wybrzeży południowych krajów Europy, nie sposób nie zauważyć, że pierwszą ich potrzebą

jest woda. Dzięki niej mogą przeżyć. Jej brak powoduje śmierć. Patrząc na tragedię ludzi, których bądź to wojna, bądź rozpaczliwa sytuacja ekonomiczna zmusiły do wyruszenia w nieznane, przypomnijmy sobie i odnieśmy do własnego życia słowa Jezusa: „Kto by podał kubek zimnej wody jednemu z tych małych, dlatego że jest Moim uczniem, zapewniam was, nie ominie go nagroda.” (Mt 10,42).

Również w dobie globalnej troski o zachowanie i sprawiedliwy podział zasobów ziemi, kwestia dostępu do wody i korzystania z niej wysuwa się na plan pierwszy. Jej dotkliwy brak na obszarach subsaharyjskich oraz jej zanieczyszczenie w rejonach zindustrializowanych stanowią zagrożenie dla milionów mieszkańców ziemi.

Ten sam Bóg, który sprawił, że w ogrodzie Eden wytrysnęło źródło, którego wody dały początek czterem rzekom (Rdz 2,10), przy Studni Jakubowej obdarzył Samarytankę duchowym „źródłem wody wytryskującej ku życiu wiecznemu” (J 4,14). On też darmo, bez żadnych naszych zasług, obdarza nas żywą wodą swojego Słowa i swojej miłości w Jezusie Chrystusie.

Przesłanie Towarzystwa Biblijnego na Ekumeniczne Dni Biblijne
przygotowane przez Kościół Rzymskokatolicki